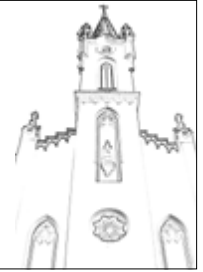

Regina Krónika

reginamundiplébania.hu
facebook.com/regmun14

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XIX. évfolyam 11. szám 2018. november 4.

Mindenszentek és halottak napja

Mindenszentek a katolikus egyházban az összes üdvözült lélek emléknapja, a protestantizmus az elhunytokról emlékezik meg ilyenkor. Az ezt követő halottak napja fokozatosan vált egyházi ünnepből az elhunytokról való általános megemlékezéssé.

November 1-je mindenszentek ünnepe, november 2. pedig halottak napja a keresztény világban. A 4. században mindenszentek ünnepét a pünkösöd utáni első vasárnap ülték meg, és az ortodox keresztény egyház ma is ekkor tartja. A kezdetben az összes keresztény vértanúra, később „minden tökéletes igazra” emlékező ünnep a 8. században tevődött át november 1-jére, egy kelta ünnep időpontjára. Jámbor Lajos frank császár 835-ben IV. Gergely pápa engedélyével már hivatalosan is elismerte az új ünnepet, így ettől kezdve a mindenszentek az egész katolikus kereszténység ünnepe lett.

Általános szokás, hogy mindenszentek napján rendbe teszik, és virággal díszítik a sírokat, amelyeken gyertyát gyújtanak a halottak üdvéért. A gyertya fénye az örök világosságot jelképezi, a katolikus egyház szertartása szerint a „temetők nagy keresztjénél” ma is elimádkozzák a Mindenszentek Litániáját, és megáldják az új síremlékeket. Magyarországon egyes vidékeken harangoztattak a család halottaiért, máshol ételt ajándékoztak a szegényeknek. Sokan úgy tartották, hogy a halottak ezen az éjszakán kikelnek a sírból, így a családi lakomán nekik is terítettek, és minden helyiségben lámpát gyújtottak, hogy eligazodjanak a házban. Egyes falvakban ezen a napon választották meg a bírót, fogadták fel a cselédeket. Mindenszentek Magyarországon 2000 óta, ötven év után ismét munkaszüneti nap.

A mindenszenteket megelőző naphoz kapcsolódik az angolszász eredetű

halloween is, ennek elnevezése az angol All Hallows Eve kifejezésből származik, ami magyarul annyit tesz: mindenszentek éjszakája. Ez a kóbor lelkek, a kelták halotti istenének éjszakája.

A november 2-i halottak napja jóval későbbi eredetű: Szent Odiló clunyi apát 998-ban vezette be emléknapul a Cluny apátság alá tartozó minden bencésházban. Hamarosan a bencés renden kívül is megülték, és a 14. század elejétől a katolikus egyház egésze átvette. A halottokról, elhunyt szeretteinkről való megemlékezés, az értük való közbenjárás a purgatórium (tisztítóhely) katolikus hittételén alapul. Azoknak, akik Isten kegyelmében hunytak el, de törlesztendő bűn- és büntetéstéher van még lelkükön, Isten színe előtt meg kell tisztulniuk. Lelkileg nagy vigasztalás a hátramaradottaknak, hogy tehetnek valamit elköltözött szeretteikért imával, vezekléssel, szentmisével. A halottak napi gyászmisék az örök életről és a feltámadásról szólnak.

E napon gyertyákat, mécseseket gyújtunk elhunyt szeretteink emlékére. A szokáshoz kapcsolódó némely népi hiedelem szerint ennek az a célja, hogy a világosban a „véletlenül kiszabadult lelkek” újra visszatérjenek a maguk sírjába, ne kísértsenek, ne nyugtalanítsák az élőket. Azért kell megszépíteni ilyenkor a sírokat, hogy a halottak szívesen

maradjanak lakhelyükben, a bukovinai magyarok még ennivalót is vittek a temetőbe. Aki ezeken a napokon nem tud kimenni a temetőbe, az otthon gyújt gyertyát, néhol úgy tartották, hogy akié a családban a legelőször leég, az hal meg leghamarabb.

forrás: MTI

Mindenszentek és „minden-hétköznapiak”

Novembert mindenszentek ünnepével kezdjük. Természetes beidegződésünk, hogy a szenteket különb embereknek tartjuk, mint magunkat. Ez részben nem baj, mert legalább burkoltan, de beismerjük, hogy lehet szentté válni. Akkor lesz ebből baj, ha teljesen kettéválasztjuk a szenteket és az ún. nem szenteket. Nagy kísértés még a hívőknek is, mondván, hogy Isten azokkal foglalkozott, kegyelmi fürdőben lubickolhattak, bezzeg itt vagyunk mi a mindennapi nyavalyáinkkal, befizethetetlen csekkjeinkkel, és borzasztó várólistáinkkal. Mi nem nagyon akarunk a Mindenszentek közé jutni, elég nekünk a „minden-hétköznapiak” tábora. A mai ember nem Istentől várja élete jobbulását, hanem teljes mértékben önerőből képzelel el, sőt néha erőlteti is. Az ünnepekből hétköznapiakat csinál, a hétköznapiakból meg ünnepeket, és ebből tényleg egy olyan egyveleg születik, amelyben ünnep és hétköznapi egyaránt eltűnik. Ha Istentől fogadjuk el az ünnepeket, akkor a mindenszenteket is elfogadjuk, s hozzá tudjuk illeszteni hétköznapi zarándok életünket. Ha viszont magunkat ünnepeztetjük (akár az önsajnálattal is, hogy központban legyünk), akkor nemcsak ünnepeink, hanem hétköznapiaink is a közönségesség mocsarába süllyednek.

forrás: Sánta János írásaiból

„Nagy kérdés az élet, választ hol találsz?” (Kolping dal - részlet)

A nyugat-magyarországi Kolping Családok Lelkigyakorlata Badacsonytomaj, 2018. szeptember 13-15.

Előadó, az elmélkedések vezetője fő-tisztelendő Juhász Imre c. kanonok újfahérvói plébános atya volt. Két témát dolgoztunk fel: az új Kolping dal szövege és a Szentmise. Az alábbiakban az első téma előadásainak, elmélkedéseinek vázlatos leírása olvasható.

A cím az új Kolping dal kezdősora. Az idei lelkigyakorlat egyik témája a dal szövegének elemzése: Milyen útmutatást ad számunkra A. Kolping tanítása egy 20. századi szövegen keresztül?

A szöveg négy versszak és refrén. Első hallásra kellemes dallam, könnyen megjegyezhető szöveg. Csak később figyelünk fel a mögöttes tartalmakra. Tulajdonképpen ez is ima.

„Nagy kérdés az élet, választ hol találsz? Annyi mindent kínál nekünk a világ.”

A gondolkodó ember felteszi magában a kérdést: mi az életem célja, miért éppen ide és ilyenek születtem, mi a feladatom, miben hiszek, kiben hiszek?

Mit válaszszak? Szerencse? Bálványok? – Ki a gazdag? – Aki elégedett azzal, amije van. Mi megtaláltuk a választ az Egyházban, a közösségünkben... Mindenki ott van a jóra való készség, de a rosszra való hajlam is. Nem szabad lemondanunk arról, hogy szentté váljunk. Az egyház megóv bennünket a „tévelygésektől”, segít, hogy meglássuk bűneinket, megóv a csüggedéstől.

„Biztos útra lelni társ nélkül nehéz, Szíved tudja hol a cél.” Jézus kettésével küldi a tanítványokat feladattal megbízva. (Máté 28, 19-20) Nagy misszió az egész világra. Nagyon fontos, hogy támaszai legyünk egymásnak, segítsünk a célok elérésében. Ne hagyjuk, hogy betegség, fájdalmak, gondok kiöljék belőlünk a hitet. Az ember test és lélek, Isten képmása. Értelem, halhatatlan lélek, szabad akarat. Életünk egyszeri és megismételhetetlen.

„Észre kéne vened mások bánatát, Segíts ott, hol érzed, szükség van reád.” Jézus ebben is példát mutat nekünk. Nyitott szemmel kell járni. Az arc nem egyenlő az emberrel! Az igazi egyéniség

mögötte van: a szívünkkel is látni kell. Nem erőszakosan, de segíthetünk, és hagyjuk, hogy más segíthessen nekünk.

„Szívből jövő szóra szomjas a világ, oly sok ember számít rád.” A segítséget nem lehet senkire ráerőszakolni. A szegények körében különösen tapintatosnak kell lenni. Csendesen, szerényen és aláztosan kell közeledni hozzájuk.

„Nyitva áll az ajtónk, vár egy jó család, Vidám közösségre, otthonra találsz.” Könnyebb így ma vinni életünk terhét, Boldogságát, reményét.”

Mitől jó egy család? (Kolping közösség.) Nem a pénz a lényeg: az odafigyelés, az összetartozás, a lelki közösség, szeretet, egymás megismerése. Mindenki a saját képességei szerint vegyen részt a közösség munkájában. Ha valaki hiányzik, érdeklődjünk utána, ismerjük meg gondjait, örömeit. Fontos, hogy figyeljünk rá.

A Kolping színeiben a sárga a vidámság, a derű, optimizmus. A fekete a komolyság, a mélység. ...Család=otthon; ne csak lakás legyen, hanem szeretetteljes fészek mindenki számára.

Refr.: „Mert mi Kolping művén dolgozunk, és a sorsunk, hogy összetartozunk.”

Kolping elvei: legyünk jó keresztények, jó családanyák, családapák, választott hivatásunkban példamutatók. ...Avilai Nagy Szent Teréz: „Uram, vedd el tőlem azokat a kereszteteket, melyeket nem nekem kell hordoznom, és adj erőt ahhoz, melyeket nekem kell cipelnem. Ne legyen irigy. Örüljek annak, amim van.” A Kolping család több generációs közösség, aki szellemiségét magáévá teszi, beletartozik.

„Isten jóságában bízunk, adjuk hát tovább, És így jön létre új világ.” Az Istent keresőknek minden a javára válik. Bízunk rá magunkat. Ne várjunk másra, mi tegyük meg az első lépéseket.

„Egymásért, ha élünk, jövőt építünk. Biztos reményt készít tevékeny hitünk.” Legyünk a teremtő Isten munkatársai. A mi feladatunk a magvetés, a gondozás, a termés még nagyon soká lesz. Össze kell fogni, a fontos értékeket felismerve tennünk kell azok továbbéléséért.

„Kolping álma köztünk így lesz valóság, Holnap jobb lesz a világ.” Álmainkat soha ne adjuk fel, tegyünk minél többet azok megvalósításáért. Legyünk büszkék a helyi értékeinkre, tudjuk, mi az, ami ITT jó – itt JÓ. Nem(csak) az a fontos, hol élünk, hanem hogy hogyan élünk.

Fogarasi Istvánné és Nagy Árpádné

Dsida Jenő

Mese egy más világról

Van egy világ, ahova elballagnak lassú menetben minden levelek. Leülnek s őszük víg tavaszba fordul és ott kezdenek friss új életet. –

Van egy patak, kristályos, csacska-szájú, az alja csupa drágagyöngy, fehér: Odahull minden, a könnye a szemeknek és az a patak mindennel felér.

Van egy liget álmaink éjjelében, hol holdsugárban drága rózsa ring és örökös a zsongító nagy illat: mi elsőhajtott sóhajtásaink.

Fehér kis padon ül valaki némán, kibontott hajjal, mindig nevetőn, valaki, egy Lány, akit sohase láttam, akit csak megálmolni volt időm.

Van egy világ, hol régen elfelejtett melódiák zúgnak, zengenek s azok is, melyek nem jöttek világra, ahová egyszer – én is elmegyek.

Sajtóapostol-találkozó Érden

Sajtóapostol-találkozón vettem részt Érden, a ciszterci nővérek Regina Mundi Apátságában október 3. és 5. között. Magammal vittem a Regina Krónika néhány példányát, hogy bemutassam, miről írtunk az elmúlt évben, és én is begyűjtöttem a Magyarország különböző egyházmegyéiből, valamint Erdélyből és a Vajdaságból érkezett kollégák sajtótermékeit, hogy ötleteket merítsek belőlük.

Különleges hely a ciszterci nővérek Érdliget fölé magasodó monostora. A domb tetejére épült templom és főépület körül nagy, igényesen megművelt kert, szétszórva több vendégház. A nővérek egész évben az elcsendesedés lehetőségét kínálják itt a lelkigyakorlatozóknak. Ezúttal is a rájuk jellemző szolgáló és szerető szívvel biztosították a tartalmas együttlét hátterét.

Kuzmányi István, a Magyar Kurír és az Új ember igazgatója és főszerkesztője munkatársaival igazán gazdag programot állított össze számunkra. Szőnyi Szilárd, a jezsuita média koordinátora a világi médiában egyre nagyobb teret hódító fake news (álhírek) témájáról beszélt. Baranyai Béla, az Új Ember vezető szerkesztője az interjúkészítésről tartott előadást, személyes gyakorlatából vett példák alapján. Dobszay Benedek ferences provinciális és Varga Mónika, a Ferences Sajtóközpont munkatár-

sa bemutatta a rend kommunikációs stratégiáját és a sajtóközpont működését. Göbel Ágoston, a NEK Titkárság kommunikációs munkatársa a 2020-ban megrendezésre kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) előkészületeiről, az eddig megtett lépésekről és a feladatokról beszélt. Bemutatva a katolikus sajtóban eddig elért eredményeket, mindenkit hívott és bátorított a további együttműködésre. Erdő Péter bíboros úr is megtisztelt minket a látogatásával és előadásával. Beszédében – többek között – arra figyelmeztetett minket, hogy a katolikus sajtó képviselőjének mindig alaposan ismernie kell írása témáját és az Egyház tanításait is.

„Hitünk tartalmáról kell írni, és határozottnak lenni, amikor gyűlölet-hadjáratnak, tudatos dezinformációnak vagyunk tanúi. A mi feladatunk, hogy válaszoljunk a hamis információkra” - mondta a főpásztor.

A szakmai programok mellett lehetőség volt lelki feltöltődésre is. Számunkra celebrált szentmiséken vettünk rész, és a rendkívül vendégszerető nővérek bemutatják apátságuk történetét és szerzetesi életükről is beszéltek nekünk. Valamennyien hasznosnak találtuk a csodálatos környezetben megtartott találkozót.

Demény Anna

Jézus lábnyomán, a Szentföldön

A veszprémi Regina Mundi Plébánia és a balatonfüzői Jézus Szíve Plébánia közös szentföldi zarándoklata 2018. október 12. és 18. között

Az indulás előtti napon a Világosság Rózsafüzér imádkozása közben a Jordán folyót, a kánai menyegző helyszínét és a Tábor-hegyet említve meg-megborzongtam: néhány napon belül végigjárjuk ezeket a helyszíneket. Meg kell mondanom őszintén, fiatalabb korban nem gondoltam, hogy én a bibliai tájakra eljutok. A Szentírásban található és a hittanteremben kifüggesztett térkép elérhetetlen vidéket jelentett számomra.

Most mégis! Október 12-én, pénteken, gyönyörű napsütéses időben landolt Tel-Avivban az izraeli légitársaság járata zarándokcsoportunkkal a fedélzetén.

Az érkezést követően megismerkedtünk helyi idegenvezetőnkkel, Bodrogi Zsuzsával, majd sétáltunk egyet Tel-Avivban és Jaffa óvárosában. Megnéztük a régi kikötőt, majd názáreti szálláshelyünkre utaztunk. Itt a bőséges és ízletes vacsora elköltése után nyugovóra tértünk.

Szombat hajnalban kakasszó ébresztett, megszólalt a müezzin is, és hat óra-kor harangoztak a közeli templomban. (Az itt élők különféle népcsoportokhoz és vallásokhoz tartoznak. Ezt a kavalkádot tovább színesíti az ide érkező zarándokok és turisták tömege. A hotelben laktak lengyelek, kenyaiak, németek, sőt a Távol-Keletről is érkeztek zarándokok.)

Reggeli utánra gazdag program ígért: a Genezáreti-tó környékét terveztük bejárni. Először a kenyér- és halszaporítás csodájának helyét kerestük fel, majd Péter primátusának helyszínére látogattunk el. Itt kapta meg Péter a főhatalmat, és itt vallotta meg Jézus iránti szeretetét (Jn 21,1-17). A hagyomány szerint itt található az a lépcső, amelyen Jézus is járt. A közelben volt szabadterem az első szentmisénk. Norbert atya arra kért bennünket, hogy gondoljunk azokra a hozzátartozóinkra, ismerőseinkre, akik itthon maradtak, akik kértek bennünket, hogy imádkozzunk értük a zarándoklat során, gondoljunk azokra,

akiket a szívünkben magunkkal hoztunk, gondoljunk a kéréseinkre, amelyeket az Úr elé akarunk terjeszteni. A meghitt szentmise után megnéztük a kafarnaumi zsinagógát, Szent Péter házának romjait és a romok felett épült templomot.

Ebédre Szent Péter-halat fogyasztottunk sok salátával, a desszert datolya volt és kávé.

Ezután a Boldogságok Hegyét kerestük fel. Gyönyörű, gondozott, zöldellő parkban található a boldogságmondások emlékére épült templom. Itt meghallgattuk Máté evangéliumából az 5,2-12 verseket. Dezső atya elmondta, lélekben szegénynek lenni azt jelenti, hogy szolgálom a másikat. Idegenvezetőnk felolvasta Gyökössy Endre: Boldogságok című írását.

Meglátogattuk a Jordán-folyó partján azt a helyet, ahol Keresztelő János megkeresztelte Jézust. Megújítottuk keresztelési fogadalmunkat.

Ezt követően a Galilei-tó partján hajóra szálltunk, és a „mélyre evezünk...” A bárka a Himnusz hangjaira és a magyar zászló felvonása közben indult el a kikötőből. A Szentírásból most azt a részt olvastuk, amikor Jézus a vízen jár (Máté 14,24-33). Jó volt elképzelni a naplementében a tavon ringatózó hajó fedélzetén a vízen járást. Az aktuális Szentírás-részletek mindig nagy hatás-

sal voltak rám, hiszen más volt ezeket az adott helyszínen meghallgatni, mint itthon olvasni, vagy szentmisén hallani. Jó lett volna egy kicsit több idő elmélkedésre a többi helyszínen is! Egyszer csak tradicionális zsidó zenét kezdtek játszani a hajón, még tánca is perdítették bennünket. Magyar dalokat is énekeltek.

Miután visszatértünk a szállodába, és elfogyasztottuk a vacsorát, nem volt szükségünk altatóra.

Vasárnap Akkó városát kerestük fel, amely mintegy 4000 éve lakott település, a keresztieseknek fontos kikötője és fővárosa is volt. Jártunk titkos földalatti alagutakban és bazárban, megtekintettük az erődítményt.

A következő úticélunk Haifa volt. A kikötőváros Izrael harmadik legnagyobb városa. A Karmel-hegyről csodálatos kilátás nyílik a városra. Itt megnéztük a bahai-hitűek által épített Bahai Világközpont részét képező teraszos kerteket. (A bahai hit a 19. században Iránban alapított egyistenhívő vallás.)

A Karmel-hegyről úgy tartják, hogy itt élte életét Illés próféta, egyes barlangokról azt mondják, hogy a próféta azokban rejtőzködött. Karmel ősi kolostorok helye is. Ma a sarutlan karmeliták rendjének kolostora működik ezen a helyen. A kolostort a köré a barlang

köré építették, amelyben a hagyomány szerint Illés próféta egy ideig lakott.

Ezen a napon szentmisénk a Stella Maris-templom egyik kápolnájában volt. Norbert atya szentbeszédében felhívta figyelmünket arra, hogy felelősséggel tartozunk azért, amit Isten bízott ránk. Felelősséggel tartozunk a családtagjainkért, és nem feledkezhetünk meg arról sem, amit a szüleink bízottak ránk. Éljük úgy, hogy Isten megajándékozhasson bennünket az örökélettel.

A mise után visszatértünk szálláshelyünkre.

Hétfőn elhagytuk názareti hotelünket, a következő szállásunk Betlehemben volt. De addig még élmények egész sora várt ránk.

Először a kánai menyegző helyén épült templomot kerestük fel, szentmisével köszöntöttük az Urat.

Ezt a házaspárokért ajánlottuk fel, és ki-ki hálát adott társáért. A mise végén a jelenlévő házaspárok megújították házassági fogadalmukat. Volt olyan pár, aki 1 éves, és volt olyan, aki 50 éves évfordulót ünnepelt. Kóstoltunk kánai bort is.

Ezt követően az Angyali Üdvözlés-bazilikát kerestük fel Názáretben, amelyet Szűz Mária lakhelyeként tisztelt barlang fölé építettek 1960. és 1969. között, és VI. Pál pápa szentelte fel 1964-ben. Felemelő érzés volt bepillantani a barlangba, és a Szűzanya közbenjárását kérni.

Názáretben meglátogattuk még a Szent József tiszteletére emelt templomot, amely Szent József asztalosműhelyét magában foglaló barlang fölött található.

Az ebédet követően a Tábor-hegy felé vettük az irányt. A hegyre 10-12 fős buszokkal szállítottak fel bennünket. Az időjárás nem fogadott kegyeibe bennünket, mert ködös, párás idő volt, így nem lehetett messzire ellátni. De jó volt nekünk ott lennünk, Uram, a te színeváltozásod helyszínén!

Jézus színeváltozásának bazilikája két kápolnával rendelkezik, az egyiket Mózes, a másikat Illés próféta tiszteletére emelték. Az oltár fölötti mozaik Jézus színeváltozását ábrázolja Mózes, Illés, valamint Szent Péter, Szent Jakab és Szent János apostolok jelenlétében: a Tábor hegyén megmutatta isteni di-

csőségét. A bazilikát körülvevő kertben egzotikus növények pompáznak.

A Jordán folyó mentén található datolyaligetek mellett utaztunk Jerikón és Jeruzsálemen keresztül Betlehembe.

Betlehemi szállásunk szolidabb volt, mint a názareti, a kakas itt is kukorékolt, libák is gágogtak, a müezzint is hallottuk, de harangszó nem hallatszott.

Kedden Qumrant kerestük fel, ahol először megnéztünk egy filmet az esszénusokról, majd sétáltunk azon a területen, ahol a tekercseket megtalálták,

ahol az esszénusok éltek. Holdbéli tájon utaztunk a Holt-tenger felé, a tenger szintje alá. A Holt-tenger víztükre 420 m-rel található a tengerszint alatt, nevét onnan kapta, hogy magasabb rendű élőlények nem élnek meg benne a nagy sókoncentráció miatt. Lehetőségünk volt fürdeni is benne, érdekes érzés volt a lebegés. Iszappakolást is alkalmaztunk.

Következő úticélunk Jeruzsálem volt. Az Olajfák hegyén először a Dominus Flevit templomot tekintettük meg, ahol Jézus megsiratta Jeruzsálemet.

Ezen a napon szentmisénk a Nemzetek templomában volt, amely Jézus vérrel való verejtékezésének sziklájára épült. A kertjében láthatók az ősökregolajfák. A homíliában Norbert atya kihangsúlyozta, hogy krisztusi lelkülettel fogadjuk el a nekünk szánt keresztet, a nehézségeket, szenvedéseinket ajánljuk fel saját és szeretteink lelki üdvösségéért.

A Szent Sírnál történő sorbanállás közben elkezdhetjük a szentbeszédben hallottak gyakorlását. Mintegy 2 órás várakozást követően tudunk elhaladni a sír előtt, elmondhattuk: köszönöm, Uram, hogy értem is meghaltál a kereszten.

Ezt követően visszatértünk Betlehembe. (A Betlehembe történő utazás során elhaladtunk a betlehemi fal mellett is, melynek építése 2002-ben kezdődött. Egyféle „biztonsági kerítésnek” szánták, melynek funkciója az izraeli állampolgárok védelme volt a megszállt palesztin területeken.) Vacsora után pihenés következett.

Szerdán Jeruzsálem volt az úticélunk. Reggel először bepillantottunk a Születés Templomába, majd a szentmisén

vettünk részt a Tejbarlang-templom egyik modern kápolnájában. A homíliában Dezső atya arra kért bennünket, hogy ne legyünk képmutatók, és alázatos lélekkel segítsük embertársainkat.

Jeruzsálem óvárosába az Oroszlánkapun (más néven Szent István kapu, amelynek közelében Szent István diakónust halálra kövezték, és az ítéletvégrehajtók ruháját Saul, a későbbi Pál apostol őrizte) keresztül mentünk be. Megtekintettük a Bethesda fürdőt (Jn 5,2-15), majd a Szent Anna-templomot. Itt elénekeltük a Boldogasszony Anyánk kezdetű éneket. Majd megnéztük Dávid király sírját.

A Via Dolorosán Norbert atya vezetésével végigjártuk Jézus keresztútját.

Ebéd után, a bazáron keresztülhaladva, felkerestük az Utolsó Vacsora termét.

Mielőtt elmentünk a Siratófalhoz, felkerestünk egy zsinagógát. A Siratófalnál a zsidók a lerombolt jeruzsálemi templom egyetlen megmaradt falánál siratják a templom pusztulását, és itt imádkoznak.

Csütörtökön reggel szabadtéri szentmisén vettünk részt a Pásztorok mezején, ahol az angyal hírül adta Jézus Krisztus születését. Előlegeztünk egy kis karácsonyt magunknak.

Ezután egy kegytárgyboltban ajándékok, kegytárgyak vásárlása következett, majd a Születés Templomában hosszú várakozás után megnéztük Jézus Krisztus születésének helyét.

Volt, aki az ebédet bazárlátogatással kötötte össze, volt, aki kulturált körülmények között ebédelt a közeli hotel éttermében.

Délután EinKarembe mentünk, ahol Mária meglátogatta Erzsébetet, és elmondta a Magnificatot (Lk1,46-56). Szűz Mária hálaadásával szívünkben indulhattunk a repülőtérré.

Sikerül Jézus lábnyomán járni itthon, a hétköznapi darálójában? Látszik rajtunk, hogy Krisztus-követők vagyunk?

Minden zarándoktársam nevében köszönöm Stadler László Dezső és Lapos Norbert plébános atyáknak a zarándoklat lelki vezetését.

Makai Katalin

„Nem halok meg, hanem átmegyek az életre”

Csütörtökön mindenszentek ünnepét üljük és péntekre esik halottak napja, ezért most a halálról és az örök életről elmélkedünk. A halál misztériuma általában a gondolkodó embert szorongással tölti el. Felveti a létezés értelmét. Mert aki értelmet ad az élet végének, értelmet ad az életnek is: megsemmisülés, vagy átmenet a teljes életre.

Vannak azonban olyanok, akik közböcsök a véggel szemben: „Éltem, és ebbe más is belehalt már”, mondják a költővel. Vannak istenhívők – közvélemény-kutatások mutatják –, akik hisznek a teremtő Istenben, e csodálatos, fejlődő világmindenség tervezőjében és létrehozójában, de nem hisznek az ember halhatatlanságában, feltámadásában. Különös istenfogalmuk van: Hát a bölcs és emberszerető Isten, aki mindent a fejlődés virágáért, az emberért hoz létre, hagyná, hogy megsemmisüljön?

Szent Pál pedig az első Korintusi

levél 15. fejezetében azoknak a korintusiaknak, akik hittek Krisztus feltámadásában, megmagyarázza, hogy következetlenek. Hiszen ha a hittel és a keresztséggel beletestesültek Krisztusba, a Főbe, mint tagok követik a Fő sorsát, részesülnek halálában és feltámadásában. Ha nem hisznek feltámadásukban, Krisztus hamis tanúinak bizonyulnak a pogányok előtt. Ha nincs feltámadás, nincs értelme életüknek. Ez ma is áll: ha csak ebben az életben reménykedünk, minden embernél, a hitetleneknél is szájalomra méltóbbak vagyunk, hiszen illúzió áldozatai vagyunk. Akkor együnk, igyunk, élvezzük az életet, holnap úgyis meghalunk. Ez a „carpe diem” pogány bölcsessége: szakítsd le minden perc virágát!

De mi keresztények – Isten kegyelmi ajándéka által – hisszük a test feltámadását és az örök életet. Mert „Krisztus feltámadt a halálból elsőként a halottak

közül... Amint Ádámban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre is kel. Mindenki, amikor sorra kerül: először Krisztus, majd az ő eljövetelekor mindnyájan, akik Krisztushoz tartozunk. Azután következik a vég, amikor Krisztus átadja Istennek, az Atyának az uralmat (...), hogy Isten legyen minden mindenben. (1Kor 15)

Kérjük a Szentlélek kegyelmét, hogy hinni tudjunk a teremtő Isten bölcsességében és emberszeretetében, hinni a feltámadt Krisztusban és a mi feltámadásunkban! Kérjük a hit kegyelmét Lisieux-i Szent Teréz közbenjárásával, aki élete végén rettenetes hit ellenes kísértéseket élt át: a megsemmisülés gondolata kísértette, sűrű lelki éjszaka szállta meg. De mégis Jézus kegyelmével ezt vallotta: „Nem halok meg, hanem átmegyek az életre”, – a teljes, örök, boldog életre.

P. Szabó Ferenc elmélkedése Halottak napjára

Találkozás a Mária-fánál

Kolping családok zarándoklata és – főzőverseny Lentiszombathelyen

Mária születésnapján – szeptember 8-án a helyi Szent Katalin Kolping Család hívja és várja a nyugati körzet közösségeit egy szívmengető találkozóra. A Mária-fa története a török időkre nyúlik vissza. Több legenda is fűződik a Mária-szobor megtalálásához, viszontagságos „életéhez.” A szobrot sok-sok éve az öreg tölgy oltalmára bízták. A fát villám sújtotta, de a szobor sértetlen maradt. Később eltűnt, de megtalálták. És ma is ott vigyázza a tisztást, oltalmozón néz az arra elhaladó szántóvetőkre, erdőkerülőkre, az előtte kanyargó kerékpár-úton meg-megálló utazókra – védi, óvja őket.

Komoly előkészületeket igényel ez az egy napos összejövétel! Valamennyi csapat (5) nagy hozzáértést mutatva alkotja meg az egy tál ételt, ami legtöbbször gulyás. A közösségi ház melletti füves téren minden sátorban szorgos munka folyik! Végre nem esik az eső, ragyog a Nap, kitűnő a hangulat!

Túl vagyunk az érkezés előtti szívélyes fogadtatáson. A polgármester úr állandó meghívottja a napnak, buzdítja a csapatokat, és örül az együttlétnek. Jó volt találkozni régi kolpingos ismerőseinkkel. A sátor felállítása nem volt

egyszerű művelet, de sikerült. Az idén a Sámpár házaspár – Ella és István jellekedett a hagyományos gulyásleves főzésében! Dicséret és köszönet érte. A zsűrinek nem volt könnyű dolga a kóstolások után. Nem soroltak az első helyre, de ez egyáltalán nem keserített el bennünket!

Ebéd után indultunk a Mária-fához. Az ünnepélyes szentmisét a Kolping család fiatal prézese mutatta be. Áhítattal hallgattuk: a mai nap örömeiről, keresztény küldetésünk fontosságáról beszélt. A könyörgéseket a családok szerkesztették és olvasták fel. Mise után a helyiek zalai népdalcsoportot énekeltek. Késő délutánig nagyon jó hangulatban töltöttük az időt: beszélgettünk, énekelünk, közben fogyasztottuk a házigazdák finomabbnál finomabb süteményeit, borait. Ők évek óta a vendéglátás mesterei,

kedves, figyelmes közösség, akik ápolják és őrzik a hagyományokat. Köszönjük az egész napot!

Királyné Kati
Regina Mundi Kolping Család

„JÓT TENNI JÓ”

A Regina Mundi Plébánia karitászcsoportja kéri a kedves híveket, hogy akinek tudomása van a plébánia területén élő segítségre szoruló családról, magányos idős, vagy beteg testvéréről, jelezze azt a plébániahivatalban, vagy a csoport vezetőjénél (H. Kovács Zsuzsanna, telefon: 06-20/578-4141).

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangelium
nov. 11.	1Kir 17,10-16	Zsid 9,24-28	Mk 12,38-44
nov. 18.	Dán 12,1-3	Zsid 10,11-14.18	Mk 13,24-32
nov. 25.	Dán 7,13-14	Jel 1,5-8	Jn 18,33b-37
dec. 2.	Jer 33,14-16	1Tessz 3,12 - 4,2	Lk 21,25-28.34-36

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai novemberre:

Egyetemes: A béke szolgálataért: Hogy a szív és a párbeszéd szava mindig felülkerekedjen a fegyverek szaván.

November 5-én **Szent Imre hercegnek**, a magyar fiúifjúság védőszentjének az ünnepe.

November 9-én a **Lateráni bazilika felszentelését** ünnepeljük. Ez a templom a pápák címtemploma, felszentelésének megünneplésével kifejezzük közösségünket a pápával.

November 10-én, a Regina Mundi-templomban a 18 órakor kezdődő szentmisén, a Szilágyi keresztény iskola tanulói és a Szent Margit Katolikus Óvoda növendékei a **Szent Márton-legendából** jeleneteket adnak elő. Ezt követően **lámpás felvonulást tartunk** a Szentháromság térre. Mindenkit szeretettel várunk!

November 11-én **Tours-i Szent Márton ünnepe** van, aki sokat fáradozott a papság műveltségének emeléséért és a szegényekért.

November 13. **Magyar szentek és boldogok** ünnepe. Kérjük a közbenjárásukat!

November 15. **Nagy Szent Albert** püspök és egyháztanító emléknapja.

November 16-án **Skóciai Szent Margit** emléknapja van.

November 17-én **Nagy Szent Gertúd** szűz emléknapja van.

November 19-én **Árpád-házi Szent Erzsébet** ünnepe van.

November 21-én a **Boldogságos Szűz Mária** bemutatása a templomban

November 22-én **Szent Cecília-nak**, az egyházi zene védőszentjének az emléknapja van.

November 25-én **Alexandriai Szent Katalin** szűz és vértanú emléknapja van.

November 25-én, az utolsó évközi vasárnap, **Krisztust, a Mindenség Királyát ünnepeljük**. A délelőtt 11 órai szentmisét követően imádkozzuk el a **Jézus Szíve litániát** a felajánló imával. Ezen a napon tartjuk a **Karitás javára** történő szokásos **országos templomi gyűjtést**. Kérjük a hívek nagylelkű támogatását!

November 30-án **Szent András apostol** ünnepe.

December 2-án kezdődik az **új egyházi év, advent 1. vasárnapjával**. „C” liturgikus év lesz, ami azt jelenti, hogy a vasárnapi evangéliumi szakaszokat általában Szent Lukácstól olvassuk.

Advent folyamán hétfőtől péntekig **hajnali szentmisét** mondunk reggel **6.30-kor**. A szokásos reggel 7 órai szentmisék elmaradnak.

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert a keresztségben újjászülettek: *Kemény Izabella* szeptember 30-án.

...mert szentségi házasságot kötöttek: *Hegedüs Péter* és *Dombóvári Annamária* október 6-án.

...mert az örök hazába költöztek: *Lantos Imre Sebestyén* (72 éves) október 2-án, *Katus Györgyné sz.: Arnhoffer Erzsébet* (78 éves) október 8-án, *Horváth János* (81 éves) október 9-én.

AZ EGYHÁZ FŐÜNNEPEI ÉS PARANCSOLT ÜNNEPEI

- január 1. Szűz Mária, Isten anyja (Újév)
- január 6. Urunk megjelenése (Vízkereszt)
- március 19. Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese
- március 25. Urunk születésének hírüladása (Gyümölcsoltó Boldogasszony)
- Húsvét
- Urunk mennybemenetele
- Pünkösd
- Szentháromság vasárnapja
- Krisztus Szent Teste és Vére (Úrnapja)
- Jézus Szentséges Szíve (Úrnapját követő péntek)
- június 24. Keresztelő Szent János születése
- június 29. Szent Péter és Szent Pál apostotok
- augusztus 15. Szűz Mária Mennybevétele (Nagyboldogasszony)
- augusztus 20. Szent István király
- október 8. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya
- november 1. Mindenszentek
- Krisztus, a mindenség királya (Krisztus Király)
- december 8. A Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatása
- december 25. Urunk születése (Karácsony)
- továbbá a helyi fővédőszent és templomunk felszentelésének évfordulója.

A főünnepeket „méltó és igazságos” szentmisével, zsolozsmával, ünnepi imádságokkal megtartani.

A magyar egyházban – a vasárnapokon és vasárnapra eső ünnepeken kívül – jelenleg az alábbi napokon kötelező a szentmisén való részvétel és – lehetőség szerint – a munkaszünet:

- január 1-jén,
- január 6-án,
- augusztus 15-én,
- november 1-jén,
- december 25-én.